ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7680
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 15 ΜΑΪΟΥ 1937

Σελήνη 5 ἡμερῶν. Ἀνατ. Ἡλίου 5.40 Δύσις 7.07. Γλυκερίας μάρτυρος

ΔΙ' ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Εἰς τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς κοινωνικῆς ἐπιθεωρήσεως «Ἐργατικὴ Ἑλλὰς» δημοσιεύεται τὸ κατωτέρω ἄρθρον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Λ. Χαγιζηματάκου.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ καθορίσῃ ἐν συντομίᾳ, τὴν νῦν παρὰ διάφορεις λαοὺς ἐφαρμοσθεῖσαν τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, δὲν ἔχει παρὰ νὰ τονίσῃ, ὅτι αὐτὴ ἐπιμαρμαὶ κατευθύνσεις τοῦ κεφαλαίου, ἔχουν ὡς πρόγραμμα αὐτὸν τὴν παγίωσιν τῆς κοινωνικῆς ἁρμονίας, τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζουν αἱ ἀρχαὶ τοῦ κρατικοῦ σοσιαλισμοῦ.

Ἐπιτυγχάνεται αὕτη διὰτῶν ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ προβοῦν οἱ δύο στῦλοι τοῦ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος, ἡ ἐργασία καὶ τὸ κεφάλαιον.

Καὶ οὕτω ταύτης ἐπιτυχανομένης, ἡ κοινωνία προχωρεῖ πρὸς τὴν πρόοδον αὐτῆς, π. ὁ ὁδὸν ἤτις οὐδέποτε ἐσημειοῦτο, ὁσάκις οἱ λαοὶ εἶχον τὰς μεν ἐργατικὰς των τάξεις ἀδίκως τασσούσας, τὰς δὲ ἀνωτέρας τάξεις κατειλημμένας ὑπ' αἰσθήματος ἐγωϊστικῆς ἀδιαφορίας.

Τὸ ἐκ τοῦ ἐγωϊσμοῦ τούτου προκύπτοντα δεινά, ἔχουν γίνει πλέον αἰσθητὰ εἰς ὅλους τοὺς ἡγέτας τῶν διευθυνουσῶν τάξεων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ βλέπομεν ἤδη πάντα τὰ προηγμένα κράτη ἐπεκτείνοντα τὴν φιλεργατικὴν αὐτῶν νομοθεσίαν.

Ὁ Ἑλληνικὸς ἐργοδοτικὸς κόσμος καὶ κυρίως οἱ Ἰθύοντες αὐτόν, ἀνεγνώρισα τὰς ἄνω ἀλήθειας. Παρεδέχθησαν τὴν ἀνάγκην ἱκανοποιήσεως τῶν ἀσθενεστέρων τάξεων, αἵτινες εἶναι τὸ πολυπληθέστερον τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Αἱ τάξεις αὗται δὲν ἔτυχον ἐν Ἑλλάδι ἀπαραιτήτων παραχωρήσεων, ἀφ' ἧς πρὸ τεσσαρακονταετίας περίπου ὁ ἀπὸ καθέδρας σοσιαλισμὸς ἤρξατο συνεχῶς ἐμπνέων ἄλλων κρατῶν τοὺς νομοθέτας.

Ἐβῶ ὑπήχοον ὑπὸ ἄλλας συνθήκας.

Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ κράτους εἶχεν ὡς ἄμεσα ἐπακόλουθα τὰς οἰκονομικὰς καταστροφὰς ποὺ κατ' ἀνάγκην ἐπημύρησεν ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγών.

Ἡ λοχνότης τοῦ πρώτου κράτους, καὶ ἡ ὁμοιόμορφος πρὸς αὐτὴν ἰσχνότης τῆς λαϊκῆς οἰκονομίας, ἦσαν ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα βραδέως ἤρχισαν νὰ ὑπερνοῶν.

Ἀλλ' ὅμως, παρ' ὅλα ταῦτα, δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἀλήθειαν ὅτι καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς δυσκόλους χρόνους τοῦ Ὀθωνος, καὶ εἰς τοὺς ἀβέβους κατόπιν, οἱ ἑκάστοτε ἡγεμονικοὶ οἰκονομικὸς ἐσκέπτοντο ὡς ἄτομα τὰς ἀσθενεστέρας τάξεις. Ἐννοῶ τοὺς κληθέντας «εὐεργέτας».

Ὅλοι των ἀπὸ τοῦ Βαρβάκη (ποὺ ἡ εὐεργετικότης του ἀνεφάνη ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλογῶν τοῦ 1821) μέχρι τοῦ Συγγροῦ καὶ ἄλλων, ὅλοι αὐτοὶ οἱ «εὐεργέται» ἦσαν, δύναται νὰ εἰπῆ τις, οἱ αὐτόμαται πρόδρομοι τοῦ ἑλληνικοῦ κρατικοῦ σοσιαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς κρατικὴ νομοθεσία, ἐπιβάλλουσα πρὸς τὸν πλοῦτον ὡρισμένας ὑποχρεώσεις, ἀνεφάνη ἀργότερα.

Δηλοῦσι εἰς τὸν τόπον μας, πρὶν τὸ κράτος ἐπιβάλῃ ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς ἰσχύοντας οἰκονομικοὺς, ἔσπευσαν οὗτοι νὰ θεσπίσουν εἰς ἑαυτοὺς ἠθικὰς ἀπέναντι τῆς κοινωνικῆς ἀμονίας ὑποχρεώσεις. Φαιδόμενον ὡραῖον καὶ φαινόμενον καταδεικνύον πόσον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε πλασμένος διὰ νὰ ἀλληλοαγαπᾶται, καὶ ὄχι νὰ πίπτῃ εἰς τὴν πάλην τῶν τάξεων, ἀλληλομισούμενος.

Βεβαίως ὁ οἰκονομικὴ πρόοδος τοῦ τόπου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀφίῃ νομοθετικὰς ἀρρύθμισιν αὐτὸ τὸ θέμα.

Σὺν τῇ προόδῳ, ἤρξατο ἡ βαθμιαία ἐφαρμογὴ τῆς φιλεργατικῆς νομοθεσίας, πάντοτε ἀναλόγου τῆς ἀντοχῆς ποὺ εἶχεν ὁ τόπος. Ἀντοχῆς τὴν ὁποίαν ἐξησφάλιζεν ἡ προοδευτικὴ ἐξέλιξις τῶν πλουτοπαραγωγικῶν τάξεων.

Ἡ δὲ νῦν κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα τῶν εὐρυτέρων πρὸς τοὺς ἐργαζομένους παραχωρήσεων. Καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὰς παραχωρήσεις ταύτας ἐκανονίσαμεν οὐχὶ συντονζόμενοι πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τοῦ τόπου, ἀλλὰ προτρέχοντες αὐτῆς. Καὶ τοῦτο διότι πιστεύομεν πῶς οἱ πλουτοπαραγωγοὶ κλάδοι θὰ καλλιτερεύσουν συνεχῶς, οὕτως ὥστε οὔτε νὰ μετανοήσωμεν διότι προτρέχομεν εἰς παραχωρήσεις, οὔτε ἀδύνατος ἐν τῷ μέλλοντι νὰ καταστῇ ἡ ἀξίωσις τῶν παραχωρήσεων τούτων.

Σήμερον ἡ ἀνεργία σημαντικῶς ἐμειώθη. Ἡ κοινωνικὴ πρόνοια σημαντικῶς ἐπεκτείνεται, τὸ ὀκτάωρον ἐπεξετάθη, καὶ ἐκανονίσθη τὸ κατώτατον ὅριον ἡμερομισθίου. Πάντα δὲ ταῦτα δὲν θὰ ἐλάμβανον χώραν ἐὰν ἐκυβερνώμεθα ὑπὸ κυβερνήσεως ἐξ ἀπελευθερωτικῶν ἀγών.

Ἀλ' ἀνωμαλίαι ποὺ προκαλοῦν αἱ τοιαῦται κυβερνήσεις ἀφαιροῦν ἀπὸ αὐτὰς τὴν δυνατότητα κάθε θετικῆς ἐργασίας. Εὐτυχῶς ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται σήμερον ὑπὸ κατάστασιν γνωρίζουσαν νὰ συνδυάζῃ τὰς συγχρονιστικὰς ἀντιλήψεις μὲ τὸ πνεῦμα τῆς τάξεως.

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΗΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΛΕΟΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑΣ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ κ. ΚΟΥΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ε' (Τελευταῖον)

Ἡ Βιομηχανικὴ ἀξιοποίησις μας κατὰ τὸ 1935 ἀνέβλεψε εἰς 500.000. περίπου ἑκατομ. δραχμῶν.

Συνεχῆς ἐκβιομηχανοποίησις πρέπει νὰ εἶναι ἡ σκέψις μας.

Διακεκριμένος βιομήχανος τῆς Ἀγγλίας ἔλεγεν: ἐπιθυμῶ νὰ δικηρύξω ὅτι ἡ τεχνικὴ δραστηριότης ἑκάστου λαοῦ εἶναι μία διαλογική ἀνάγκη καὶ δὴ ἀναπόφευκτος καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῶν ἐνυπαρχουσῶν ἐπιδόσεων τῶν λαῶν εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀρμονίαν καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς συναυλίας τῆς δημιουργίας. Οὕτω ἑκάστη γωνία τῆς οὐρανίας καὶ ἕκαστος λαὸς αὐτῆς πρέπει νὰ παράγῃ καὶ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ ὅλον σύμφωνα μὲ τὰ προστάγματα τοῦ κοσμικοῦ τῆς ἐπιδόσεις τοῦ ἀτόμου πρέπει νὰ γαλουχηθοῦν. Αὐτὰ ἔλεγεν ὁ διακεκριμένος αὐτὸς ἄνθρωπος καὶ ἔχει δίκαιον.

Ὁ ἐπιφόβιος τῆς ἐργικοῦ κ. Χατζηκυριάκος Ἰπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔλεγεν πρὸ ἐλίγων ἡμερῶν. Ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῇ ἡ γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ πολιτικὴ—εἶναι ἀνάγκη νὰ παράγωμεν—νὰ παράγωμεν. Ὁ ἀπὸ τότε μόνον θὰ ζῶμεν καλά.

Σημαντικὸν πρόσωπον τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐπισκεφθὲν πρὸ ἐτους τὴν βιομηχανικὴν ἔκθεσιν Σαπεῖου ἐξεφράσθη ὡ. ἀκολούθως.

Μεγαλυτέρων ἐντύπωσιν καὶ τὸ Παρθενῶνες καὶ τὴς κλασικῆς στὸ ἱστορίας μοῦ ἔκαμαν ἡ ἐν τῷ Σπεῖῳ ἐκθήκασις τῆς ζωτικότητος τοῦ τόπου, ἡ ὁποία ἀποδεικνύει μετὰ τὰς τόσας περιπετείας ποὺ ὑπέστησε, ὅτι γνωρίζετε νὰ εἶσθε λαὸς ἐλεύθερος καὶ σᾶς ἀνήκει νὰ εἶσθε ἐλεύθεροι.

Ἡ Ἑλλὰς σήμερον κύριοι θεωρεῖται πλέον χώρα ὁπολογεμένου βιομηχανικῆς δυνάμεως καὶ ἀρχομένη πρώτη κατὰ σειρὰν μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν. Καὶ ἐνῷ διαρκῶς εἰ συκφάνται τῆς Ἑλλήνων. Βιομηχανίας ὁποκαλοῦν μὲν δυσμενῆ ἀντίλῃψ ν περὶ τῆς σοβαρότητος τῆς Ἑλλήν. Βιομηχανίας—τὴν κατηγοροῦν ὡς δαιμόνιαν—τὴν ξεχωρίζουν ὡς διάσημον καὶ μὴ (περὶ αὐτῶν θὰ ἀμιλήσωμεν κατωτέρω). Οἱ λαοὶ οἱ βιομηχανικῶς ἐκπολιτισμένοι ἐκφράζονται παραδεχόμενοι ὅτι αἱ δυάδες ἱστορικῶς καὶ δημογραφικῶς ἀναπτυσσόμεναι χῶραι, παράγουν τὰς πρώτας ὕλας διὰ νὰ τὰς κατεργάζωνται λαοί ἀνωτέρου διανοητικοῦ—Πνευματικοῦ καὶ δοκιμικοῦ ἐπιπέδου. Ἡ Ἑλλὰς ἐξελιχθεῖσα βιομηχανικῶς δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐὰν μᾶλλον δεδομένου ὅτι κατέχει ἐπιζήλων ἀπὸ ἀπόψεως γεωγραφικῆς θέσεως δεσπόζει σπουδῶν θαλασσίων διαδόσεων καὶ ἐφ ἑπτὰ ἐπὶ τριῶν Ἠπείρων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐποδιορυλίας τῶν κατοίκων της μετὰ τὴν εἰσρῦν καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Θρᾴκης, ἀνήκει φύσει καὶ θέσει εἰς μίαν πλήρη ἐκβιομηχανοποίηση τῆς χώρας.

Τὰ λεγόμενα περὶ ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος τῆς Ἑλλήν. Οἰκονομίας εἶναι ἀλήθεῖα οἰκονομικὰ παράδοξα.

Παραδεχόμεθα ἀπολύτως ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ὑπόστασις τῆς Ἑλλάδος ἐξελιχθοῦσα καὶ εἶναι κυρώτατα Γεωργική.

Πολλοὶ λέγουν καὶ ἐμπορική, τὴν ἀποκρεῦν διότι παραδέχομαι μὲν τὸ ἐμπόριον ὡ. ἀπαραίτητον καὶ χρησιμότατον μεσάζουσα μεταξὺ παραγωγοῦ καὶ καταναλωτοῦ. δὲν δύναμαι ὅμως νὰ τὸ κατάξω ὡς κλάδον ἀμέσως παραγωγικόν.

Τὸ ἐμπόριον ὡς γνωρίζετε δὲν οἰκονομεῖ αὐτοτελῶ., δὲν παρ;γει ἀξίας, δυνᾶται νὰ ἀξιοποιήσῃ ὑπαρχόντων προϊόντων βιομηχανικῆς καὶ γεωργικῆς προελεύσεως. Ἐὰν τοῦτο ἔγκειται ἀποκλειστικῶς ὁ ρόλος τοῦ ὡς ἐξ ὁλοκλήρου ὄντως οἰκονομικῆς λειτουργίας. Ἐκεῖ δὲ που δὲν ὑπάρχει ἀκριβοῦσα παραγωγή, δαψ λὴ τουέσιν προφορὰ προϊόντων πρὸς τοποθέτησιν, δὲν ὑπάρχει θέσις διὰ τὸν ἔμπορον.—Ἡ ἀκμὴ τῆς σταθερᾶς παραγωγῆς ἐξηκμίσθησε παλαιότερον μὲν ἐν τῶν ἐμπορικοτέρων πόλεων τῆς Πάτρας, καὶ ἔμπς ἡ μείωσις τῆς καταναλώσεως τῆς σταφίδος ἐπέφερεν τὴν σχετικὴν μαρασμὸν τῆς πόλεώς μας, ὅπως ἐπίσης, ἡ κρίσις τοῦ καπνοῦ κατὰ τὸ 1932 ὡδήγησεν εἰς μαρασμὸν ἄλλην πόλιν μέχρι πρότινος ἀκμάζουσαν καὶ ἐπίφανον ἐμπορικῶς τὴν Καβάλλαν.

Καταλήγομεν εἰς τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐνταυθέσα καὶ ἐνισχυθεῖσα λόγῳ τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ἀποτελεῖ ἀφορμὴν ὡς δεύτερον πλέον μεταθέσεως ὡς ἐπὶ τὸ ἀρχαιοτέρον τὰ τῆς γεωργίας παραγωγικὸν σύστημα τῆς οἰκονομικῆς ὑποστάσεως τῆς γήρας μας, τὴν βιομηχανίαν.

Ἔνα ἄλλο θέμα τὸ ὁποῖον δηλητηριάζει κακοπίστους τὴν κοινὴν γνώμην, εἶναι τὸ διαρκῶς τμηνικιζόμενον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία εἶναι ἐπιμόβιος.

Θὰ μὲ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἀποχωρήσωμεν καὶ ἄλλον μικρὸν αὐτοῦ.

Εἶναι δέδειον πῶς τὸ δημοφιλὲς πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἄλυσε ἡ ἐκπατρισμὸς τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν μεταναστεύσεως. Δυστυχῶς κατάπτυε. ἀλλοχρῶς ἀπεγρουθοῦσης τῆς μεταναστεύσεως, τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος ἠνεκτεινόν, ἡ εἰσροὴ ἀνέρ. ἐπέρασε 1.500.000 τῶν ἐκπατρισθέντων ἀδελφῶν μας ἐξῆκε καταφρίνον εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Τὴ ἔπρεπε νὰ γίνῃ: Ἡ μετανάστευσις εἶχε σταματεῖσει, ἡ γεωργία ἐκυρίωθη ἀπὸ ἀμέρους ὁλόκλ. δὲν φυτεύομεν τὰ πεσοῦσα ἐπὶ τὰ ποσοτικὰ παραπήγματα τῆς Πρωτοκόσμου καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἔλυσαν τὸ δημογραφικὸν μας πρόβλημα. Τὸ ἐξηγοῦμεν καὶ τὸ ἔλυσεν ἡ βιομηχανία. Ἐφεστικαὶ δὲ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ βιομηχανία ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ πρόσεσεσοῦθῇ ἐκπατοντάκις περισσότερον. Ἐὰν ἤθελεν, εἰδὲ πρόσφορε πολιτικοὺς, ὑπηρεσιακὰ καὶ ἀπροστάτευσεν ἡ ὁπὸ προστασίαν βιομηχανία τὰς ἄλλας τάξεις καὶ ἔδωσε τὰς γεωργικάς.

Καὶ κλείεται ἡ Ἑλλὴν. Βιομηχανία δικαιοῦς πρὸ ἐπλήρωσε τὰ ἐπιδόκια διοικοκτοῦ. βιομηχανικῆς παραγωγῆς πρὸ εἰσφέρει 31|2 δισκ. εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ πρὸ ἀπορροφᾷ παρὶ τὰ 4 δισκ. ἐγχωρίων γεωργικῶν προϊόντων εἰς ἀβίστας τιμὰς ὑπὲρ τὸν γεωργῶν 300 πλέον τοῦ ἐπιθυοῦς ἐπιπέδου τῶν τιμῶν.

Ἐπίσης ποῖα θὰ ἦτο ἡ θέσις τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου ἐὰν εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ πάντα τὰ ἀγοράζωμεν ἔξωθεν.

Μόλις τὸ κράτος κατὰ τὸ 1923 ἀνεκλήφθη τὴν σοβαρὴν πραγματικότητα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ εἰσρεύσαντος πληθυσμοῦ, τοῦ μὴ διαθέτοντος ἄλλο κεφάλαιον πλὴν τῶν χειρῶν τοῦ καὶ ἐκβλέοντ ὀλ.ω τὴν ἐυζήθειαν τῆς βιομηχανίας.

Ἐξηγήσαμε παρὰ τῆς Ἑλλὴν. Βιομηχανίας τὴν ἀπορροφὴν τῶν ἀσσῶν προϊόντων καὶ εἰς ἀντάλλαγμα ὑποσχεθὴ καὶ παρχωρήσῃ εἰς τὸ Βιομηχ. Κεφάλαιον ὅτι τὰ ἄλλα πολιτισμένα Κράτη ἀπὸ πολλοὺ εἶχον ἐξασφαλίσει εἰς αὐτό, τὴν σταρρῆν, δηλαδὴ τὴν πρὸς ἐργασίαν ἀνεσιν—ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀρχεται πλήρης καὶ συνεχὴ ἡ ἐκβιομηχανοποίησις τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πρῶτον σπουδῶν μέτρον τοῦ κράτους κατὰ τὴν Ἐποχὴν ἐκείνην ὑπῆρξεν ἡ κατάρτισις τοῦ προστατευτικοῦ δασμολογίου τοῦ 1928. Τοῦτο ἐπέτρεψε τὴν ἄμυναν τῆς Ἑλλὴν. Βιομηχανίας, ἔως ὅτου αὐξηθῇ κατὰ τοῦ συναγωνισμοῦ τῆς ξένης ἡ ὁποία ἀριθμοῦσα δέον πολλῶν δεκαετηρίδων καὶ διαθέτουσα τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν ἄριστον καὶ τερατώδε ἀποθεματικὰ κεφάλαια, ἔδεικεν ἀνταλεῦς κατὰ τῶν πρώτων Ἑλλὴν. Ἐθνοφυσιοῦν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς των.

Καὶ σήμερον ἀκόμη μὲ τὰ γνωστὰ εἰς ὅλους μας ντάμπιγκ διὰ τῶν κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων, δυστιάρμεῖς ζωηρὸς τὸν διεθνῆ συναγωνισμόν.

Ὁ ἀείμνηστος Κανελλόπουλος, ὁ πατὴρ τῆς βιομηχανίας γράφει εἰς ἄλβρον του τὰ ἑξῆς διὰ τὸ δασμολόγιον.

Τὸ δασμολόγιον ἐὲν εἶναι μόνον προστατευτικὸν τῆς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας ἀλ; συνήθως λέγεται, ἀλλὰ εἶναι ἡ ἄμυνα τῆς χώρας κατὰ τῶν προϊόντων τῶν ἐξ ἀγγλικῶν ἐργασιῶν χειρῶν, ἐπὶ βασιμοῖς τῶν ἀμυνικῶν φροῦριον εἰς τὴν ἄμυναν τῶν οἰκονομικῶν συνόρων, ἀσφαλεῖς, τὴν γόνιμον βιομηχανικὴν καὶ βιοτεχνικὴν ἐργασίαν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, αὐτὰ ἐπόστευσον ὁ ἀείμνηστος Κανελλόπουλος.

Ἄλλος τε Κύριε, θέλετε ἄλλο παράδειγμα παιδ ζωντανὸν ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς φιλελεύθερας Ἀγγλίας, ἡ ὁποία ἐφίμωσε ἀπαγορευτικὸν δασμολόγιον νὰ ἀμυνθῇ κατὰ τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ τὰς κτήσεις τῆς.

Ἡ Βιομηχανία τῆς Ἑλλάδος σήμερον λόγῳ τοῦ ἀναπτυχθέντος ἐσωτερικοῦ ἀναστρωσιμοῦ κατὰ 80.00 εἰς τοὺς βιομηχανικοὺς κλάδους τῆς, δὲν ἀφελεῖται τοῦ δασμοῦ πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

Καὶ τόρα θὰ ἐλθωμεν εἰς ἕνα θέμα τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς Φίλοι Ρουταρισοί, θὰ ἠκούσατε ἀναπτυσσόμενον τὴν θεωρίαν τῶν χωσίμων καὶ μὴ βιοαμωνβιομηχανιῶν.

Ἡ θεωρία αὕτη ἀποσελεῖ πλάνην ἄλλ ; ἐποχῆς.

Αἱ ἐγγύφαι πρᾶται ἔλαι Ἠνώσεως Βιομηχανίας.

Αἱ Ἔνωσι Πρῶται ἔλαι—Δημοσίου Βιομηχανία. Πρόκειται περὶ καταλληλοτάτης λογικῆς ἡτις δὲν ἔλαβεν ὅπ' ὄψιν τὴν τὴν διάφορον παραγωγικότητα.

Ἡ χρηματοπιστῆς ἐγγυοῦν ἡ ξένων πρόσωπον ὅλων καὶ ἡ δίθεις ἀς τῶν βιομηχανῶν τοῦ ν ἀς χρηματίσος καὶ μὴ εἶναι καὶ ἐπιστημονικὴς ἀστόρκειος.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀνθοῦσα σήμερον χῶρα σταρρόμενα ἐγγυοῦν πρότυον ὅλῶν ὡς εἶναι ἡ Ἑλβετία—ὁ Βέλγιον—ἡ Ὁλλανδία καὶ ἄλλοι πολλοὶ χῶραι. Ἐπρεπε νὰ κατελεκεσθοῦν εἰς τὸν ἀπὸ τὴν πέντης θέματον.

Ἀνεπιφοιτεῖ τῆς θεωρίας ταύτης λέγουν, βιομηχανικὴ χῶρα στερηζομένη ἐὴ τὴν προσδοτικὴ ἐξέλιξν τοῦ τεχνικοῦ της προσωπικοῦ εἶναι ἀδιάφορον ἐὰν χρησιμοποιῇ πρώτας ὕλας ἐγχωρίους ἢ ἀλλ. Βεβαίως εἶναι καλὸν νὰ ἀνακαλύπτωνται κατὰ τὸ δυνατὸν αἱ ἐξαναι πρῶτοι ὕλαι ἐ' ἐγχωρίων, ἀλλ' ἄπου δὲν κατορθοῦται τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ καταλληλν τῆς βιομηχανίας. Πρόχειρον παράδειγμα ἡ Βόνη εἰς τὴν Ζυθοποιΐαν ἡ ἀποίγεια ἀρχικῶς ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Γυναικοθεῖσα ὅμως ἡ ζυθοποιία κάμνει καὶ ἐξαγωγὴν καταναλίσκουσα Ἑλληνικὸν πλέον κριθῆνα καὶ ἐπιφάνεια, ἡ βιομηχανία αὕτη χρησιμοποιεῖ πρώτην ὕλην ἐγχωρίαν.

Δι' αὐτό, νομίζομεν ὅτι ἂν ἔσον ἡ Ἑλλὰς εἶνει ἰσχυρὸς εἰς τὴν ἐκβιομηχανοποίησιν τῆς γεωργ. ἐνῷ ἀρτέρου σταρεῖται ἐὰν πρῶτον ὅλῶν πρέπει ἡ ἔντασιν τῆς γεωργίας νὰ προχωρῇ ἐὰν τοιοῦτον ὥστε ἐχ μόνον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν αὐτάρκειαν τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἀξιολόγων βιομηχανικῶν κλάδων προσαρμοζομένων πρὸς τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς σύνθεσιν.

Ὥστε εἰς τὸν σπουδαιοτέρων παραγόντων τῆς Ἐθνικῆς τῆς Ἑλλὴν. Βιομηχανίας εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν ἀγρῶν καὶ ἡ γεωργικὴ πρόοδος.

Π.Χ. ἐθνομιουργήθη Βιομηχανία Βάμβακος καὶ μὲ ἀποτέλεσμα ἡ ἐκβιδκοσπραγωγὴ, ἐθνομιουργήθη Βισ. Μετάξης καὶ ἀνεπτύχθη ἡ συνεργασία καὶ ἄλλα πολλά. Ἐπίσης παρέδηγμα χωρῶν ποὺ ἐὰν τὸν τόπον των, καὶ ἐν τοιοῦτοι εἶναι πρῶται εἰς τὴν Βιομηχανίαν. Ἔρμα ἔχει ἡ Αὐστρία καὶ τὰ κατεργάζεται ἡ Ἀγγλία—Γαλλία—Ἰταλία.

Μέταξαν παράγει ἡ Ἰαπωνία—ἐξάγει τὴν μεταῖν ἀπὸ τὴν ὑπόβρογκον παραγωγὴν τῆς καὶ τὴν κατεργάζεται ἡ Ἐθρώπη.

Λίνον καλλιεργεῖ ἡ Ρωσσία καὶ τὸ κατεργάζονται ἡ Ἀγγλία—Γερμανία—Ἰαπωνία.

Οἱ Ἰάπωνες δὲν ἔχουν ἄνθρακα—Βάμβακα Ἐρκαλ ἐν τοιοῦτοις καὶτοι εἰσάγουν πρώτας ὕλας; συναγωνίζονται ἄλους τοὺς ἄλλους λαοὺς, τοὺς παράγοντας τὰς πρώτας ὕλας ταύτας ἐν τῷ ἔθνῳ των Ο.κ.ο.

Ἡ Ἑλλὰς πρώτων ὅλῶν. Ἐὰν καταλάβωνε ἡ ἀντλῆῳ αὐτῆς τοὺς Γερμανοὺς τοὺς Ἀλβετοὺς ἡ τοὺς Ἀγγλοὺς τότε θὰ ἐδίδαμεν τὴν φύσικῶς πτωχὴν καὶ ἀχάριστον Γερμανικὴν τὴν ἔρμον.—οἱ ἔρχοι τῶν Βρετανικῶν νήσων θὰ ἔφερον μάχρι τὴν ἡ μερῶν μας πάμπολ ἀγρίων σίγων—οἱ δὲ Ἑλβετοὶ θὰ ἀγγρον ζωὴν πυμένων πολαιᾶς ἐποχῆς. Ὁ ἀείμνηστος Κανελλόπουλος ἀστὸς ἀμέσε ἐκ τῆς πάρας μας ζωῆς συνεχοῦς πραγματικοποιήσεως. ἀγρεμε μὲ σαφήνειαν ὅτι τὰς πρώτας ὕλας παράγουν εἰ βάρβαροι διὰ νὰ τὰς κατεργάζωνται οἱ πολιτισμένοι. Εἶναι γνωστὸν Κύριοι, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὅτι τὰς σέχνας κατεργάζεται πάντοτε ἡ πολιτισμένος καὶ τὰ πτωχὰ ἔθνη πρέπει νὰ ἀναπτυχθοῦν βιομηχανικῶς. Ὁ ἀείμνη τος Ἰωάν. Βασιλείου, ἔλεγεν, εἰμαστε μία μικρὴ πτωχὴ χώρα, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀκριβοῦς εἶναι ἀνάγκη νὰ σῴζῃ σωμεν τὸν πλοῦτον μας μὲ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Θὰ σᾶς ἀναφέρω πολὺν ἀνεπλῆν μου περὶ τῆς βιομηχανίας ἡ ὁποῖα δὲν εἶχε τὰς παραγωγικὰς σήμερον εἰς τὸν τόπον πρώτας ὕλας, οὐδὲ κινητῆρον δύναμιν πρόχειρον καὶ εὐθηνὴν, οὐδὲ ὅδον ἀρθῶν καὶ καλῆς κατάστης, οὐδὲ ὅδους καὶ μεταφορικὰ μέσα πολὺ, οὐδὲ ἐπιδρομένος λιμένας ἐκφορτώσεως οὐδὲ ἄλλο τι στοιχεῖον προόδου καὶ πολιτισμοῦ τοῦ περιβάλλοντος.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ!

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΥΠΟ ΤΩΝ κ. κ. Π. ΣΑΝΔΑΙΝ & Ζ. ΜΠΟΥΡΣΟΥΑ

11ον

—Ὁ κύριος Κεμαράκα—λέγει ὁ Περσινὸ—εἶναι ἕνας νέος 27 χρονῶν ποὺ πολὺ σύκολα μπορεῖτε νὰ τὴν κάμετε νὰ ὁποσχῇ εἰς τὴν Γραπέρων Ὑψηλότητα. Αὐτὸ τὸ ἔχω σκεφθῆ πολὺ καλά. Ἔχω μάλιστα συντάξει ἕνα σχέδιο ἐπιστολῆς ποὺ θὰ ὑπογράψῃ ὁ κύριος Κεμαράκα νὰ ἀπευθύνεται Κοσταλὰς σύμβουλος. Ἐὰν ἡ πληροφορία ποὺ ἔχω συγκεντρῶσει ἀπὸ τὸν κύριον Μωυσῆ, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀσφαλείας, εἶναι ἀκριβὴς, εἶναι δέδειον ὅτι ἡ γυνὴ τῆς πραγματοποίησης Μακεδονίας θὰ πολλαπλῶῃ πολὺ. Θὰ ἐπιστρέψῃ ἐὰ ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ θὰ ἔλθῃ νὰ ὁπ-δέῃ τὰ σέβη του καὶ τὴν ἀνοιχτωγῆν του εἰς τὴν Γραπέρων Ὑ Ψηλότητα.

Ὁ πρίγκηψ, ποὺ εἶχε ἔκκαιρα θέσει στὴ πολυθρόνα τοῦ γραφείου του, ἐκάτσε τὸ τὸν Περσινὸ καὶ ἐχαμογέλασε.

—Φαίνεται πὼς εἶναι ἕνας ἔκανὸς ἄνθρωπος, Θλατορα τοῦ λέγει.

Κατσίκιν ἀκρόσιμος, προτείνοντας τὸ χέρι:

—Δόσε μου τὸ δίπλωμα αὐτὰ νὰ τὸ ὑπογράψω.

Καὶ ἔτσι τὸ ὑπέγραψε;

—Δὲν ἔχεις τίποτε ἄλλο νὰ μοῦ πῆς;

—Ἔχω πῶς. Θέλ